

Δεν φοβάμαι Τον Θεό...

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

ΔΕΝ ΦΟΒΑΜΑΙ ΤΟΝ ΘΕΟ. ΤΟΝ ΑΓΑΠΑΩ

Αναρωτήθηκα κάποτε.. Είναι δυνατόν να φοβόμαστε κάποιον αλλά και να τον αγαπάμε ταυτόχρονα;

Να τρέμουμε μην μας κάνει κάποιος κακό και παράλληλα να τον λατρεύουμε;

Κατέληξα στο συμπέρασμα λοιπόν ότι κάτι τέτοιο δεν είναι δυνατόν. Δεν μπορείς να αγαπάς αυτόν που φοβάσαι.

Ποιος πατέρας ή ποια μητέρα προτιμά το παιδί τους να τους φοβάται από το να τους αγαπά; Από το να τους σέβεται;

Πιστεύω ότι δεν υπάρχει τέτοιος γονέας. Αλλά και αν υπάρχει θα είναι πολύ δυστυχισμένος. Να σε φοβάται το παιδί σου;

Απέτυχες.!

Ο κάθε γονέας ,μια και μόνο αποστολή έχει από την στιγμή που απέκτησε παιδιά.

Να τους δίνει απεριόριστη αγάπη, προστασία και φροντίδα. Να φροντίζει με τις διδαχές του, για την σωστή ανάπτυξη των παιδιών του.

Ότι ακριβώς κάνει αιώνες και αιώνες τώρα ο δικός μας πατέρας. Ο ουράνιος , ο δημιουργός των πάντων, ο δημιουργός μας.

Ο Θεός.....

Μας χάρισε τα πάντα. Και το κυριότερο από όλα, μας άφησε να έχουμε ελεύθερη βούληση. Μας έδωσε την ελευθερία μας. Φανταστείτε να είχατε την δυνατότητα να δημιουργήσετε ζωή. Κλείστε τα μάτια και φανταστείτε το. Και όταν τα ανοίξετε πείτε μου. Πόσο δύσκολο θα ήταν για τον κάθε ένα από εμάς, στην ζωή που δημιουργήσαμε ,να αποφασίζαμε ότι δεν θα είχαμε έλεγχο επάνω της.

Να την αφήναμε τελείως ελεύθερη. Ακόμη και για να μας βλάψει αν το ήθελε. Εγώ γνωρίζοντας όσο μπορώ να γνωρίζω, την ανθρώπινη φύση, θα έλεγα ότι κανένας άνθρωπος δεν θα έδινε πλήρη ελευθερία στην δημιουργία του, αν μπορούσε να δημιουργήσει ζωή. Δεν θα το επέτρεπε ο εγωισμός μας.

Ο Θεός όμως μας έδωσε ελεύθερη βούληση. Δικές μας οι επιλογές . Και σε αυτόν τον Θεό, σε αυτόν τον δημιουργό , εμείς τι επιστρέφουμε ; Φόβο; Απαράδεκτο.!

Όταν κάνεις ότι σου ζητάει κάποιος από φόβο, αυτό σημαίνει ότι όταν με οποιονδήποτε τρόπο καταφέρεις να ξεπεράσεις τον φόβο σου, θα είναι ο πρώτος που θα χτυπήσεις για να εκδικηθείς για τον φόβο που βίωσες.

Θα τον απαρνηθείς, θα τον προδώσεις, θα προσπαθήσεις να τον μειώσεις , να τον πολεμήσεις αν μπορείς, να του κάνεις κακό.

Αυτό θα είναι το ευχαριστώ μας στον δημιουργό μας λοιπόν; Αυτό θα είναι το ευχαριστώ μας στον Χριστό, που θυσιάστηκε για την σωτηρία των ανθρώπων; Να τον πολεμήσουμε; Γιατί; Δεν μας ζήτησαν να τους φοβόμαστε. Περιμένουν όμως από εμάς το αυτονόητο. Αυτό που θα έπρεπε να κάνουμε και από μόνοι μας, χωρίς να μας το ζητήσουν. Να τους αγαπάμε.!

Πως μπορείς να μην αγαπάς κάποιον που σου χάρισε τόσα πολλά; Αυτό που θα πρέπει να φοβόμαστε είναι να μην χάσουμε την αγάπη του Θεού.

Και ο φόβος που θα νιώθουμε θα είναι όχι φόβος πανικού ,αλλά φόβος μην βρεθούμε μακριά από τον χώρο που έχει ετοιμάσει για εμάς. Τα παιδιά του.

Ο πονηρός όμως βρίσκει το αδύνατο σημείο μας, που είναι ο υπέρμετρος εγωισμός μας και λέγοντάς μας με διαφόρους απεσταλμένους του, ότι πρέπει να φοβόμαστε τον Θεό, μας κάνει να θέλουμε να επαναστατήσουμε ενάντια σε αυτόν που πρέπει να φοβόμαστε. Ο κάθε ένας από εμάς έχει για τον εαυτό του την ιδέα ότι είναι το κέντρο του σύμπαντος.

Εύκολα λοιπόν του έρχεται η σκέψη ότι αυτός δεν φοβάται κανέναν και προσπαθεί να αποτινάξει από επάνω του κάθε τι που του μάθανε να φοβάται. Και καταλήγουμε να απομακρυνόμαστε από τον Θεό επειδή αφήσαμε τους πονηρούς να μας πείσουν ότι πρέπει να τον φοβόμαστε . Ποιόν; Αυτόν που μόνο την αγάπη μας ζήτησε. Αυτήν που δικαιούται.

Ας ξεκαθαρίσουμε με μεγάλη ανακούφιση λοιπόν κάτι μέσα μας, που πιστεύω ότι θα μας ελευθερώσει το μυαλό και την ταλαίπωρη ψυχούλα μας ,που την έχουν φορτώσει με χιλιάδες φοβίες.

ΤΟΝ ΘΕΟ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΦΟΒΟΜΑΣΤΕ .ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΝ ΑΓΑΠΑΜΕ.!

Και όχι επειδή απαιτεί αυτός την αγάπη μας. Αλλά γιατί αν δεν αγαπάμε κάποιον που μας πρόσφερε τόσα πολλά, τότε σίγουρα κάτι δεν πάει καλά με εμάς. Αν δεν αγαπάμε αυτόν που θυσίασε τον γιό του για να μας ανοίξει τον δρόμο προς τον ουρανό, τότε ποιόν μπορούμε να αγαπήσουμε;

Σε όλους αυτούς λοιπόν που σας ζητάνε να φοβάστε τον Θεό χαμογελάστε με νόημα και ρωτήστε τους. Να φοβόμαστε τι; Σταυρώσαμε τον γιό του και μας συγχώρησε. Μας έδειξε το μεγαλείο της αγάπης του, αντί να μας κάψει όλους σε μια μέρα. Τι να φοβάμαι από τον Θεό της αγάπης; Τον αγαπώ δεν τον φοβάμαι. Τον σέβομαι δεν τον φοβάμαι. Πως μπορώ να φοβάμαι κάποιον που φύσηξε το πνεύμα της ζωής μέσα μου; Κάποιον που μου έδωσε την απέραντη ελευθερία.

Ας βγάλουμε λοιπόν τον φόβο για τον Θεό από μέσα μας και ας νιώσουμε την απέραντη αγάπη που περιμένει από εμάς. Ας ξυπνήσουμε ένα πρωί και ατενίζοντας από το παράθυρο το μεγαλείο της δημιουργίας του, ας πούμε ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Θεό μας για όλα όσα έχει δημιουργήσει για εμάς. Και ας νιώσουμε βαθιά μέσα μας το πόσο πολύ τον αγαπάμε. Να είστε σίγουροι ότι εκείνο το πρωινό θα έχετε ελευθερωθεί από τον φόβο του Θεού.

Να είστε σίγουροι ότι θα έχετε κάνει ένα από το ομορφότερα δώρα στον Θεό. Την Αγάπη σας.!

Την επόμενη φορά που θα πάτε στην εκκλησία λοιπόν (Στον οίκο του ΘΕΟΥ) αφού θα ανάψετε κεράκια για όλους όσους αγαπάτε, κάντε μια ευχάριστη έκπληξη στον ΘΕΟ. Ανάψτε και ένα κεράκι σε αυτόν. Και πείτε.

Σε ευχαριστώ ΘΕΕ μου για την αγάπη σου. Σε αγαπώ ΘΕΕ μου.!

Να είστε καλά και ευλογημένοι.

Πατήρ Ιωάννης

Πηγή: llazaros.blogspot.g